

Dnes v listě:

♦ SLAVNOSTNÍ UKONČENÍ AKCE „SANACE ÚZEMÍ V AREÁLU BÝVALÉ OBALOVNY ŽIVIČNÝCH SMĚSÍ V MILEVSKU“ ♦ URANIUM GROUP MEETING VE VÍDNĚ ♦ BAROKNÍ HUDBA OPĚT ZNĚLA STRÁŽÍ POD RALSKEM ♦ POHÁR O. Z. TÚU V MALÉ KOPANÉ 2018 ♦ ZAMĚŠTNANCI O. Z. TÚU FÁRALI NA OKD ♦ BOWLINGOVÝ TURNAJ PÁRŮ O. Z. TÚU 2018 ♦ 45 LET OD PROPADU ÚSTÍ STARÉHO DŮLNÍHO DÍLA SALM II – LEOPOLDINA ♦ HORNICKÁ PŘÍBRAM V PROMĚNÁCH ČASU ♦ MAĎARSKO – HORNICKÉ SKANZENY ♦ UZÁVĚRKA 6. 11. 2018

DIAMO

OBČASNÍK

ROČNÍK XXIII (XL)

ČÍSLO 11

LISTOPAD 2018

Slavnostní ukončení akce „Sanace území v areálu bývalé obalovny živičných směsí v Milevsku“

Slavnostní ukončení akce, zleva: Ing. Pavel Koscielniak, Ing. Helena Pištěková, Ing. Tomáš Rychtařík, Ing. Arnošt Kastner, Mgr. Richard Brabec

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Za účasti ministra životního prostředí Mgr. Richarda Brabce a dalších významných hostů proběhlo v úterý 6. listopadu 2018 slavnostní ukončení akce „Sanace území v areálu bývalé obalovny živičných směsí v Milevsku“. Projektem, který byl spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí, byl pověřen státní podnik DIAMO Usnesením vlády ČR č. 939 ze dne 11. prosince 2013.

Odstranění staré ekologické zátěže vzniklé provozem obalovny živičných směsí bývalého státního podniku Silnice Písek bylo jednou z priorit Ministerstva životního prostředí. Jednalo se o dlouhodobý a komplikovaný problém ohrožení a znečištění životního prostředí v katastru obce Přeborov a města Milevska. Majoritní kontaminace byla představována látkami typu polychlorovaných bifenylů (PCB).

„Jsem rád, že se podařilo vyřešit jednu z největších zátěží na Milevsku, která představovala vážné ohrožení nejen pro přírodu, ale i pro zdraví lidí. Díky dotaci ve výši téměř sto milionů korun z Operačního programu Životní prostředí se tak konečně podařilo odstranit dlouholetý ekologický problém. Na podobné projekty bylo v OPŽP dosud vy-

hlášeno šest výzev. V nich jsme přijali takřka 100 projektů za více jak 2,8 miliardy korun, v aktuálně otevřené výzvě máme k dispozici dalších 200 milionů na sanaci nejvážněji zasažených lokalit,“ komentoval ukončení projektu ministr životního prostředí Mgr. Richard Brabec.

Výběrové řízení na dodavatele prací souvisejících s projektem bylo uzavřeno do konce roku 2016. Jako nejvhodnější byla vybrána nabídka uchazeče „Sdružení FCC – GEOTest – Sanace obalovny Milevsko“. Vybranému uchazeči bylo staveniště protokolárně předáno dne 25. září 2017. Práce byly zahájeny odběrem a analýzami vzorků v rozsahu stanoveném ve schválené realizační projektové dokumentaci.

„Jsem potěšen, že jsme se mohli podílet s našimi partnery na definitivním řešení sanace staré ekologické zátěže a po mnoha letech předat tuto lokalitu „čistou“ v souladu s podmínkami danými prováděcím projektem. Dovolte mi poděkovat s. p. DIAMO a všem, kteří se na projektu podíleli, za příkladnou spolupráci,“ řekl Ing. Arnošt Kastner, area manager FCC pro Českou republiku, Slovensko a Polsko.

Dokončené dílo bylo protokolárně převzato dne 1. srpna 2018. K závěrečné zprávě zpracované zhotovitelem sanačních prací vydal

Pamětní deska

dne 19. září 2018 Odbor environmentálních rizik a ekologických škod Ministerstva životního prostředí souhlasné stanovisko.

„Jsem rád, že státní podnik DIAMO mohl zúročit své bohaté zkušenosti v oblasti odstraňování ekologických zátěží tohoto typu. Kontaminované zeminy byly v souladu s platnou legislativou odstraněny. Areál obalovny živičných směsí bude dále využíván v souladu s platným územním plánem,“ uvedl Ing. Tomáš Rychtařík, ředitel státního podniku DIAMO.

Svou radost z dokončení této sanační akce neskrývala ani starostka obce Přeborov Ing. Helena Pištěková: „Pro obec Přeborov je tato akce závřením mnohaletého úsilí toto území vyčistit a zbavit ho nálepkou „kontaminované území“. Naše malá obec by nikdy nedokázala tuto akci dotáhnout do konce bez pomoci vás všech, kteří jste se na její realizaci podíleli. A za to všem jménem obce Přeborov moc děkuji.“

V rámci projektu bylo celkem odstraněno nebo využito ve schválených zařízeních 17 878,18 tun odpadů, z toho bylo 517,17 tun odpadů obsahujících více jak 50 mg PCB/kg sušiny, které byly odstraněny termicky. Z jímacích objektů bylo vyčerpáno a na stanovené cílové parametry sanace upraveno 6 967 m³ podzemních vod. Z výkopů bylo odstraněno 3 696 m³ nadlimitně kontaminovaných zemín, které nesplňovaly cílové parametry sanace. Celkové způsobené výdaje projektu činí 80 157 752 Kč, přičemž výše podpory z fondů Evropské unie činí 68 134 089 Kč (85 %) a příspěvek ze zdrojů příjemce podpory 12 023 663 Kč (15 %).

V průběhu slavnostního odpoledne měli návštěvníci možnost zhlédnout video dokumentující průběh realizace sanačního zásahu.

Ministr životního prostředí Mgr. Richard Brabec při zápisu do kroniky s. p. DIAMO

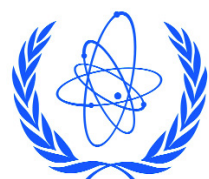

Areál bývalé obalovny živičných směsí před sanací

Areál bývalé obalovny živičných směsí po sanaci

Uranium Group Meeting ve Vídni

IAEA

International Atomic Energy Agency

V pořadí již 55. zasedání společné Uranové skupiny organizací OECD/NEA a IAEA se konalo tentokrát v sídle International Atomic Energy Agency www.iaea.org ve Vídni, ve dnech 1. až 10. října 2018. Jednání 43 delegátů z 31 zemí a 3 mezinárodních institucí zahájil ředitel Divize jaderného palivového cyklu a technologie odpadů IAEA pan Christoph Xerri (Rakousko) a následně řídil místopředseda Uranové skupiny pan Tom Calvert (Kanada). IAEA zastupovala paní Adrienne Hanly (Kanada), OECD/NEA zastupovala paní Luminata

Rožná zaujímala v produkci uranu 13. místo. Nejrozšířenější dobývací metodou je chemická těžba (ISL), kterou se získává 49,70 % světové produkce uranu, hlubinná těžba dodává 30,76 %, lomové dobývání 12,94 % a 6,08 % uranu je získáváno jako vedlejší produkt sanace nebo těžby ložisek jiných nerostných surovin. V červnu 2018 bylo v provozu celkem 451 komerčních jaderných reaktorů o celkovém instalovaném výkonu 395 GWe, z nichž téměř polovina je provozována v 5 zemích světa (USA 99, Francie 58, Čína 40, Rusko 37 a Jižní Korea 24 jaderných reaktorů). Ve výstavbě je 58 nových reaktorů, z toho v Číně 17, v Rusku 6, v Indii 7, ve Spojených arabských emirátech 4 a v USA 2. Další výrazný růst jaderných kapacit do roku 2035 je očekáván především v zemích východní Asie. Naopak v členských zemích OECD a zejména pak v zemích EU je i nadále předpokládán postupný pokles provozu jaderných zařízení. Z pohledu primární produkce

nem nadále brzdí rozvoj nových projektů a jejich významnější oživení lze očekávat nejdříve po roce 2020.

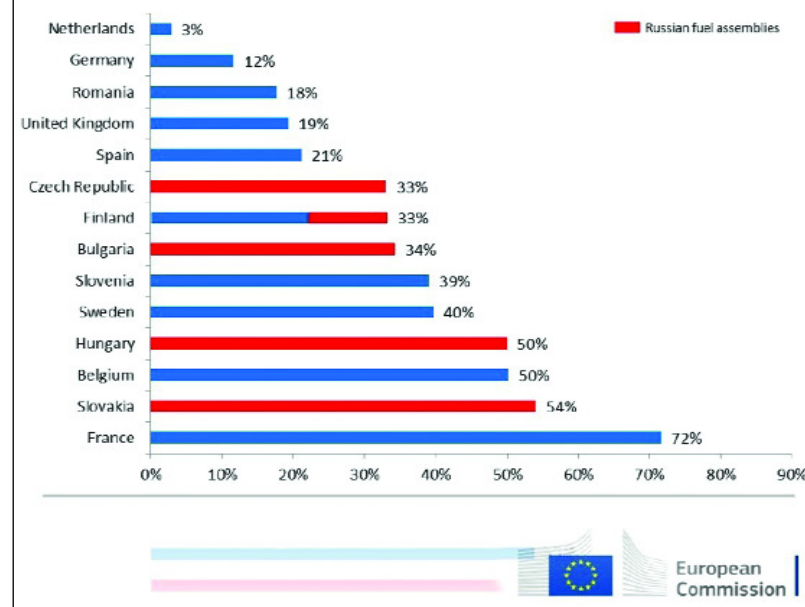
Výběr nejvýznamnějších informací z výroční zprávy Euratom Supply Agency za rok 2017 a současné aktivity této organizace prezentoval zástupce Evropské komise pan Dariusz Kozak (ESA). V Evropské unii bylo v uplynulém roce 127 komerčních jaderných reaktorů v 18 jaderných zařízeních, provozovaných ve 14 členských zemích. Roční spotřeba přírodního uranu pro palivo jaderných zařízení v EU je 14 137 tun (22 % světové poptávky). Od roku 2028 do roku 2037 se očekává pokles na 12 062 tun (13,8 % předpokládané světové poptávky). Podíl jaderné energetiky EU na globální produkci elektřiny je 28,5 %. Podle aktuálního vývoje jaderné politiky v zemích EU lze do 15 let očekávat podíl jádra na světové produkci elektřiny pouhých 16 %.

Ve zprávě IAEA o aktivitách v oblasti uranového výrobního cyklu, kterou

Sídlo IAEA ve Vídni

Nuclear Power Share of Total Electricity Production in the EU

podala A. Hanly (IAEA), byli členové Uranové skupiny upozorněni na nové publikace, připravované mezinárodní projekty technické spolupráce, symposia a technické mítinky. Mezi jinými – *Uranium Resources as Co- and By-products of Polymetallic, Base, Rare Earth and Precious Metal ore Deposits* (publikace IAEA–TECDOC–1849, 2018) nebo *Technical Meeting of the Uranium and Remediation Exchange Group (UMREG)* ve spojení se symposiumem WISSYM 2019, pořádaným společností Wismut GmbH v Chemnitz ve dnech 9. až 11. října 2019.

S ohledem na skutečnost, že 55. zasedání Uranové skupiny se proti plánu konalo jako nevyjezdni, bylo rozhodnuto jako výjezdni připravit zasedání 56. Termín a místo konání bude upřesněno sekretariátem OECD/NEA–IAEA na základě oficiálního pozvání některé členské země.

Prezentace, informační materiály a výše zmíněné uranové analýzy jsou pro zájemce s přístupem na podnikový INTRANET dostupné na portálu odboru ekologie ŘSP (<http://portal/oe/>) ve složce „Uranium Group NEA–IAEA“.

Ing. Pavel Vostarek

člen Uranové skupiny NEA/IAEA

Členové Uranové skupiny

Grancea (Francie) a Evropskou komisí reprezentoval pan Dariusz Kozak (Polsko) z Euratom Supply Agency.

Do předsednictva Uranové skupiny byla na místo paní Olgy Gorbatenko (Kazachstán) zvolena Aliya Akzholova (Kazachstán). Dalšími členy pětičlenného předsednictva jsou Susan Hall (USA), Alexander Boitsov (Rusko), Tom Calvert (Kanada) a Christian Polak (Francie).

V rámci svých pracovních úkolů, souvisejících s vydáváním publikace *Uranium: Resources, Production and Demand (Red Book)*, byla opětovně diskutována terminologie a jednotný výklad pojmů užívaných v publikaci nebo korelace pojmů užívaných v národních systémech klasifikace zdrojů (zásob). Řešen a široce diskutován byl rovněž nový postup sběru dat, vyplňování a zpracování dotazníků a termíny jejich předkládání. Nedodržení termínů, chyby a nepřesnosti v poskytovaných informacích některých zemí či jejich celková absence jsou také důvodem letošního zpoždění publikačního procesu.

Zástupkyně IAEA a OECD/NEA paní A. Hanly a L. Grancea prezentovaly souhrnné informace z analytické části publikace *Red Book 2018*. Ze souhrnů vyplývá, že celosvětově došlo k navýšení zdrojů uranu v kategorii *Identified Resources* (RAR a IR), ale poklesly investice na průzkum a přípravu nových ložisek k těžbě, od roku 2016 klesá primární výroba a snižují se rovněž výrobní kapacity. Lídrem světové produkce uranu zůstává Kazachstán, následovaný Kanadou, Austrálií, Namibií a Nigerem. Česká republika před uzavřením dolu

uranu ve 30 zemích provozujících zároveň také jaderné elektrárny pouze 2 země – Kanada a Jižní Afrika – mají vyšší domácí produkci uranu, než jaká je spotřeba jejich jaderných elektráren. Ostatní země včetně ČR jsou závislé na těžbě uranu v zahraničí. Největší rozdíl mezi produkcí a spotřebou uranu je v USA.

V reportingové části jednání pak delegáti jednotlivých zemí a zástupci mezinárodních institucí přednesli pravidelné zprávy o vývoji a aktuálním dění v uranovém a jaderném průmyslu ve světě. Za Českou republiku byla prezentována současná situace v uranovém a jaderném průmyslu včetně informace o aktualizaci státní energetické koncepce a surovinové politiky ČR v oblasti nerostných surovin a zdrojů. Skupina byla rovněž informována o ukončení těžby na ložisku Rožná, předpokládané celkové produkci uranu v roce 2018 a průběhu zahlazování následků hornické činnosti po těžbě uranu.

Z analýzy vývoje na světových uranových trzích, kterou připravil pan Ch. Polak (Francie), vyplývá, že ve 2. pololetí 2018 byl na spot trhu zaznamenán mírný nárůst cen z 21 na 27 USD/lb U_3O_8 . Trh reagoval na dříve již oznámené 10% snížení těžby na dolech společnosti Kazatomprom (Kazachstán) a na ohlášení technologické odstávky na dole Langer Heinrich (Namibie), na dole McArthur (Kanada) a časově blíže nespécifikované odstavení výroby uranu na chemické úpravě Key Lake (Kanada). Odstávky výše uvedených produkčních center představují v roce 2018 výpadek produkce uranu ve výši cca 8 200 tun. Dlouhodobě nízké ceny na trhu s ura-

Barokní hudba opět zněla Stráží pod Ralskem

Opět po roce Stráž zažila hudební Vánoce! Kvarteto z Akademie staré hudby Baden-Württemberg zastoupeno Ulrike Engelke (flétna), Hildegund Treiber (cembalo), Simon Standage (housle) a Helmut Engelke (housle) představilo díla barokních mistrů v kostele svatého Zikmunda ve Stráži pod Ralskem.

Krásně znějící tóny se prolínaly napříč kostelem a návštěvníci tak měli úžasný hudební zážitek, který ocenili bouřlivým potleskem účinkujícím. Nejen tajemstvím, že oblíbenými skladbami kvarteta jsou jedinečná díla strážského rodáka a hudebního skladatele Heinricha Ignáce France Bibera (1644–1704).

Slavné kvarteto se velmi rádo vrací do Stráže pod Ralskem, a to nejen z důvodu skvělého publika, ale taktéž pro jedinečnou akustiku zdejšího kostela. Na celé akci se podílelo město Stráž pod Ralskem, Hornicko-historický spolek pod Ralskem a farář zdejšího kostela pan Richard Cenker, kterým tímto velmi děkují.

Ačkoliv je kvarteto velmi vytíženo a koncertuje po celém světě, věříme, že se opět do Stráže pod Ralskem vrátí v roce 2019.

Za Hornicko-historický spolek pod Ralskem
Ing. Václav Dorazil, Ph.D.

Kvarteto z Akademie staré hudby Baden-Württemberg

ODBORY

ZDE UVEDENÉ MATERIÁLY
VYJADŘUJÍ NÁZORY ODBORÁŘŮ
A NEMUSEJÍ SE SHODOVAT
S NÁZORY REDAKCE

Pohár o. z. TÚU v malé kopané 2018

Obhájeví poháru – ODPARKA, zleva Martin Kovalev, Marek Šámal, Zdeněk Bítala, David Versbach, Pavel Slejška a Jakub Kovalev

Za nádherného podzimního slunečného počasí se v pátek 12. 10. 2018 uskutečnil již osmý turnaj v malé kopané na venkovním hřišti, letos poprvé na kvalitním umělém povrchu školního areálu ve Stráži pod Ralskem.

Turnaje se zúčastnily pouze tři týmy, které si to rozdaly systémem každý s každým, dvoukolově. Favoritem byl loňský vítěz – tým ODPARKA – a tuto roli se mu snažily ztížit týmy VOKURKY a NDS ML. Nutno podotknout, že se to daleko lépe dařilo týmu VOKURKY, který hned na úvod uspěl s týmem NDS ML v poměru 3 : 2. Následně do bojů o pohár vstoupil i tým ODPARKA a v přestřelce vydřel výhru 4 : 3 nad NDS ML. První kolo turnaje pak skončilo překvapivou výhrou sympaticky hrajícího týmu VOKURKY nad obhájcem titulu 4 : 2.

Tým VOKURKY se tak dostal na vedoucí pozici v turnaji a tu se snažil hájit i v odvetečných zápasech druhého kola. Hned první překážku zvládl a po nepříznivém vývoji otočil stav utkání proti NDS ML na konečných 3 : 1. Rázem se tak stal horkým kandidátem na titul. Na to ihned zareagoval tým ODPARKA a doslova smetl tým NDS ML výsledkem 6 : 0. Na řadu tak přišel vrchol turnaje a samozřejmě s tím spojené kalkulace, jaký výsledek komu stačí k celkovému prvenství. Ve výhodě byl tým VOKURKY, který mohl i prohrát o jednu branku. Tým ODPARKA naopak musel vyhrát minimálně o dvě branky, neboť při případné shodě bodů i skóre ve vzájemných zápasech s týmem VO-

Štefan Yarga (VOKURKY) to zkusil z dálky a míč končí v sítí NDS ML

KURKY měl lepší celkové skóre v turnaji.

Nakonec to obhájece titulu zvládl a vyhrál 4 : 2. Tím těsně obhájil loňské vítězství a převzal zlaté medaile a pohár. Zklamání týmu VOKURKY bylo patrné a samozřejmě pochopitelné. Zlato bylo blízko a přesto, že by si ho zasloužil, bere jen stříbro. Na tým NDS ML zbyly bronzové medaile.

Závěrem patří poděkování všem účastníkům, Vildovi Válekovi za fotodokumentaci a Tomáši Janečkovi za zajištění hřiště a občerstvení. Zanedlouho přijde na řadu opět turnaj v halové kopané o Putovní pohár ředitele DIAMO, s. p., o. z. TÚU. Předpokládaný termín

je v sobotu 16. 2. 2019 a všichni jsou srdečně zváni.

Za sebe bych jen doplnil autora těchto řádků, Čendu Holého, že změna hřiště byla znát, jak na hře, tak i počtu vstřelených branek. Větší branky lákají i ke střelbě z větších vzdáleností, a celkem úspěšně.

Nezaviněné pády oproti Letné, nebe a dudy. Pro další pokračování bych ale doporučil určitě nestranného sudího, který je pánem na hřišti, a rázně by zakročil při dohadování – faul či ne, aut či ne. Hrajeme to přeci pro zábavu, nebo se pletu? Děkuji všem účastníkům za krásné fotbalové momenty, ty nefotbalové moc nemusím.

Vilda Válek

Zaměstnanci o. z. TÚU opět fáráli na OKD

Ve dnech 26. a 27. září 2018 se díky vstřícnému přístupu vedení našeho „ózetu“ a ochotě a laskavosti spřátelených odborářských kolegů z OKD a IBP mohl uskutečnit dlouho očekávaný „výlet“ šesti zaměstnanců na domluvené fárání na Důl Darkov v karvinské části OKD (mimochoodem, všech šest lidí to absolvovalo ve svém volnu). Vedoucím zájezdu a zároveň, jak se brzy po vyjetí ukázalo, vynikajícím a spolehlivým řidičem byl Pavel Hurdes ze SD. Dalšími členy výpravy pak byli Dana Klečková, Ivana Votýpková, Zdeněk Rokoský, Pepa Kunzo a Polda Schmid. Pro většinu to měla být první cesta do hlubin země, a tak očekávání bylo veliké a lehká nervozita byla cítit už cestou. Strach se pokusili (a nutno říci, že poměrně úspěšně) rozptýlit už po příjezdu do místa ubytování naši přátelé Rost'a Palička a Štefan Pintér, jeho kolega z odborů OKD. V restauraci hotelu Maják u krásné Žermanické přehrady jsme povečeřeli, trochu

popili a hlavně hodně povyprávěli o situaci lidí u nás i u nich, o fárání do podzemí a bylo probráno mnoho dalších „důležitých“ témat. Pro naše čtenáře bych ale rád uvedl, že Rost'a byl naprosto unešený z návštěvy a péče, které se mu dostalo u nás na jaře tohoto roku – vzpomínal zejména na naše školící středisko Adéla a krásné prostředí v Hamru na Jezeře.

Druhý den ráno nebylo nic ponecháno náhodě, a proto nám k Žermanické přehradě přijel naproti svazový inspektor bezpečnosti práce Ivo Kavka, který nás doprovodil až na parkoviště Dolu Darkov v Karviné a pak se nám neustále věnoval až do našeho odjezdu domů – Ivo, ještě jednou díky!!! Chvilí jsme ale museli čekat venku, protože těsně před námi jednal s částí vedení OKD pan Babiš a ochranka z pochopitelných důvodů nemohla nic riskovat. Pak už nás přijal samotný závodní dolu, Ing. David Hájek, se svými kolegy z vedení šachty.

Dali nám zevrubný výklad a školení z BP a vysvětlení, kam se podíváme. A po dvou skvělých instruktážních filmech s komentářem jsme měli skoro úplně jasno, co nás tam dole čeká. Zaznívali sice takové hlášky, jestli jsme napsali závěti a rozloučili se doma, ale zkušenosti havíři v čele se závodním se jen potutelně usmívali – věděli totiž, že „obava“ o život je v tuto chvíli a na místě, kam nás hodlali vzít, naprosto zbytečná (i když z hlediska báňských předpisů je tato oblast zařazena do III. stupně rizika nebezpečí ořesů).

Pak už to šlo ráz na ráz: čistá šatna, špinavá šatna, fáráky, lampovna, první evidence před fáráním a najednou již naráží na ohlubi jámy (tam samozřejmě nezbytně foto naší ještě se usmívající skupiny, a i když tady stále ještě bylo možné si fárání rozmyslet, nikdo to nevzdal). Potom nás už narážecí rovnají do klece a po tradičním: „Zdař Bůh!“ jsme se rychlostí 6 m/s rozjeli dolů do

podzemí. Po výstupu na nárazí na 9. patře v hloubce cca 750 m jsme se znovu zaevidovali, že vcházíme do dolu – systém antén v podzemí zajišťuje dispečerovi neustálý přehled o tom, kde se mu lidé pohybují. Nastoupili jsme do „pulmanů“ (vagónky pro dopravu lidí) a kolejová mašinka nás převezla do přístupní stanice. Tam jsme přesedli do vagónů zavěšených pod stropem a závesnou lokomotivou FERIT nás dovezli asi za 15 minut téměř až na samotné pracoviště (což byl porub číslo 336–700 s mocností sloje průměrně 2,8 m a denním postupem 3,5 m; na jiná pracoviště se jezdí i přes hodinu). Ten „náš“ porub jsme profáráli, „zkontrolovali“ probíhající údržbu kombajnu KGS 645 s osádkou předáka, pana Romana Krčmáře, a po ukázce práce rotační hlavy kombajnu, ukázce postupu jedné sekce mechanizované výztuže FAZOS a nezbytném „odebrání vzorků“ černého zlata na památku, jsme se stejnou cestou vrátili zpátky. Cestou zpět někteří tiše přemýšleli, jiní si nahlas vykládali o tom, co právě zažili, ale všichni bez rozdílu jsme v duchu složili hold všem, kteří tohle naše „dobrodružství“ absolvoují každý den 8 hodin a v podstatě za úžasné dřiny a za „pár“ korun riskují svoje zdraví, resp. životy. Není divu, že v OKD v konkurenci ostatních zaměstnavatelů chybí zkušenosti havíři, kteří by cennou surovinu dobývali. Nutno však říci, že vedení dolů na bezpečnost svých zaměstnanců dbá měrou neskutečnou – školením počínaje, přes důsledné kontroly na pracovištích a používáním nejmodernějších osobních ochranných pracovních prostředků konče. Lidská dřina

i riziko však stále u této práce zůstávají, a proto si všichni zaměstnanci OKD zaslouží naši úctu. Pan závodní Ing. Hájek s námi strávil ještě po vykoupaní příjemnou chvíli při „rozboru“ našich zážitků a pak jsme se s ním s velkým poděkováním rozloučili.

Ivo Kavka nás vzal ještě na oběd do vynikající restaurace v centru Karviné a po zajímavé zastávce u velmi nakloněného kostela sv. Petra z Alkantary a srdečném poděkování a rozloučení jsme se rozjeli k domovu. Ještě jednou díky všem, co nám, šesti zástupcům chemických horníků, umožnili zažít tento zajímavý nezapomenutelný zážitek. Díky a Zdař Bůh!

Ing. Leopold Schmid
ZBZS, o. z. TÚU

Skupina fárálicích

Vážení zaměstnanci se sportovním duchem,
dovolte mi Vás pozvat na

Bowlingový turnaj párů o. z. TÚU 2018

6. ročník

Místo: Tipsport arena Liberec

Termín: 29. 11. 2018 od 15:00 do 17:30 hodin

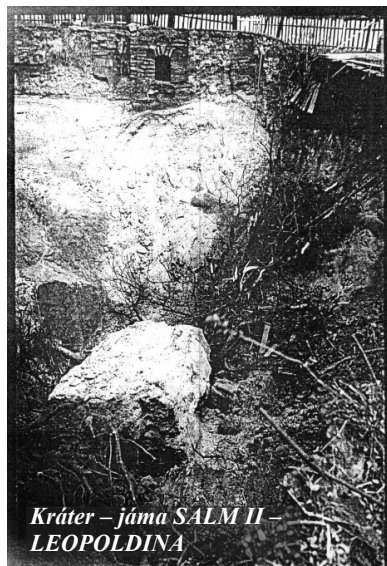
Doprava: Vlastní

Do turnaje se může přihlásit pár, z něhož alespoň jeden hráč je zaměstnancem o. z. TÚU. Přihlášky přijímám do 20. 11. 2018 na tel. 4481, 725 058 978 nebo na valek@diama.cz, kde jsem také k dispozici pro zodpovězení dalších dotazů. Zároveň je vybirána částka 100 Kč na tombolu.

předseda ZV ZOO o. z. TÚU
Vilda Válek

45 let od propadu ústí starého důlního díla Salm II – Leopoldina

Kráter – jáma SALM II – LEOPOLDINA

2,8 m x 4,9 m. Jáma procházela prakticky celým jakloveckým souvrstvím ostravských vrstev a končila ve svrchních hrušovských vrstvách (sloj Günter).

Těžba jámou byla ukončena v roce 1916 a následovala demolice přilehlých provozních budov. V okolí jámy byl založen malý park, který místní obyvatelé pojmenovali „Matuškův sad“. Jáma nebyla zasypána, pouze na ústí jámy byl v roce 1929 vybetonován ohlubňový poval. Zejména po ukončení 2. světové války se v Matuškově sadě konaly různé kulturní akce, a proto zde byl zřízen i venkovní taneční parket.

Vlivem zvýšených dešťových srážek došlo dne 17. listopadu 1973 k prolomení jámového zdiva v okolí betonového povalu a ujetí okolní zeminy vč. části tanečního parketu a okolních stromů do

jámy. Kráter se během několika hodin rozšířil z průměru 12 m na konečných 25 m. Mimořádná událost se naštěstí obešla bez ztráty na lidských životech. Havarijní komise rozhodla o zásypu kráteru do konce roku 1973. Ovšem při dosypání kráteru se zjistilo, že bylo spotřebováno o 1 200 m³ zásypového materiálu méně, než se očekávalo dle výpočtu volných prostor. V jámovém stvolu došlo ke vzpříčení propadlého materiálu a jáma není vyplněna zásypovým materiálem přibližně v délce 80 m, proto byl terén nad jámou navýšen o 2 m a jáma ohrazena plotem. V roce 1997 byl zpracován projekt k zajištění ústí jámy dle vyhlášky ČBÚ 52/1997 Sb., kterou se stanoví požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při likvidaci hlavních důlních děl. K zajištění ústí SDD byla navržena injektáž vrty o délce 3,7 m až 13 m. Tento způsob zajištění byl opouštěn a v konečné fázi zamítnut z důvodu nestability ústí jámy a možnosti propadu vrtné soupravy. Následně byly zpracovány dva znalecké posudky:

– Ve znaleckém posudku z března 1998 bylo navrženo toto řešení – zhotovit nad jámou pravidelně kontrolovaný most (pro umístění vrtné soupravy nad středem jámy), provrtání zásypu a zjištění volných prostor v jámě a případné dosypání dutin, vybudování systému kontrolního sledování výstupu důlních plynů. Toto řešení bylo vyhodnoceno jako technicky a ekonomicky nerealizovatelné.

– Ve znaleckém posudku z listopadu 1997 je konstatováno, že v budoucnu dojde k poklesu zásypového materiálu, a proto je nutno zvětšit bezpečnostní pásmo na kruh o poloměru 25 m, ohradit a osadit terén nad jámou nive-

Slezská Ostrava, jáma Leopoldina. litografie, J. Alt, 1855

lačními body. Tento návrh byl v roce 1998 realizován.

Od roku 1998 jsou změny terénu nad jámou pravidelně kontrolovány. Poslední měření proběhlo v měsíci září 2018. Z výsledků měření je zřejmé, že k poklesu terénu nad jámou zatím nedochází.

V současné době je okolí jámy (vně

bezpečnostního pásma) využíváno soukromou firmou ke komerčním účelům.

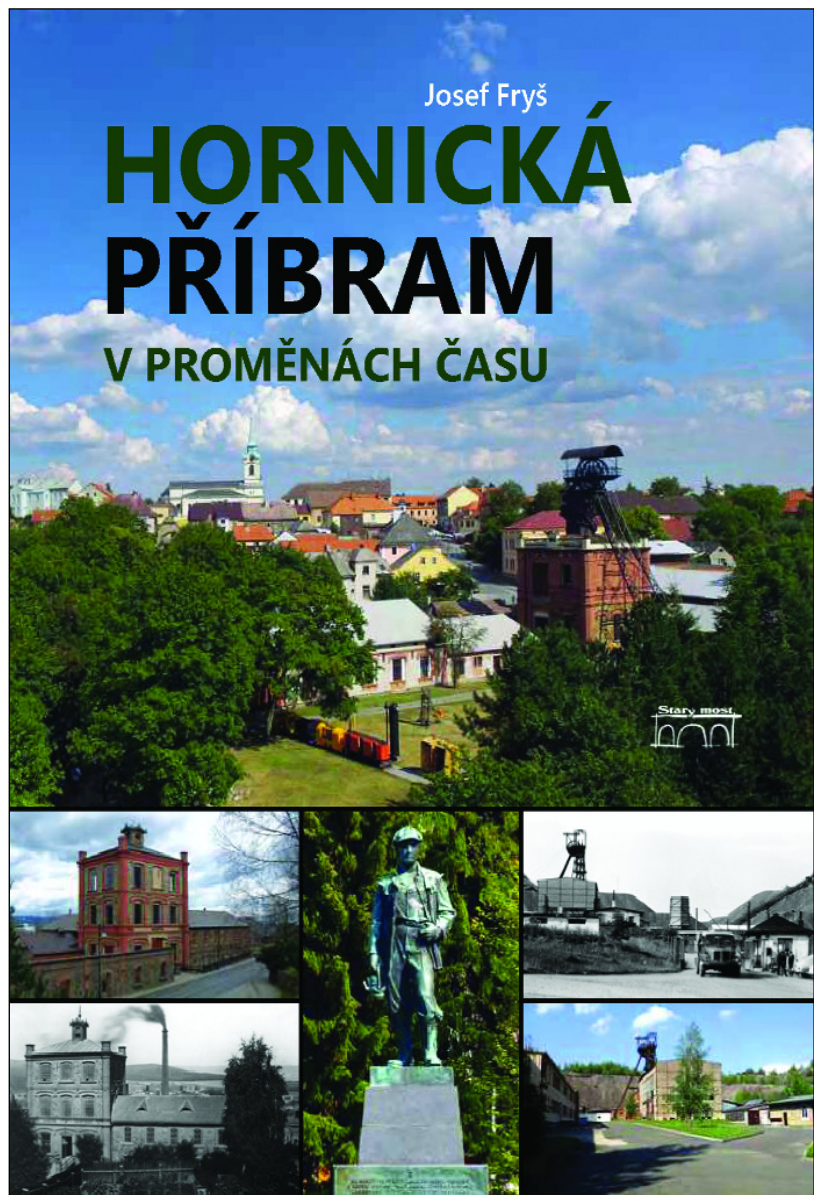
Závěrem lze konstatovat, že nedosta- tečná likvidace starých důlních děl se může svými následky projevit i se značným časovým zpožděním.

Ing. Zdeněk Křístek
technik bezpečnosti hornické krajiny
o. z. ODRA

Hornická Příbram v proměnách času

V říjnu letošního roku vyšla kniha Hornická Příbram v proměnách času, jejímž autorem je Ing. Josef Fryš. Kniha obsahuje 620 dobových a současných (většinou barevných) fotografií a po-

pisků, v nichž seznamuje čtenáře s historií stříbrorudného a uranového hornictví a stříbrnou hutí na Příbramsku. Má formát A4, pevnou vazbu, 208 stran.

Maďarsko – hornické skanzeny

Ve dnech 11. a 12. října 2018 jsme se zúčastnili na pozvání maďarských hornických kolegů návštěvy Miškolce a Rudabánye. Průvodcem a překladatelem nám byl N. Werner, místopředseda hornických spolků Slovenska. Naše cesta nejdříve vedla na Vysokou školu báňskou do Miškolce, kde jsme si prohlédli Muzejní knihovnu Banskóštiavnické akademie 1735–1918. Zde jsme opravdu viděli knižní skvosty – originály hornických a hutnických knih od 16. století. Poté jsme si prohlédli na fakultě mineralogickou sbírku. Nato jsme vyrazili do bývalého hornického městečka Rudabánya, kde se v minulosti těžilo zlato, stříbro, olovo, zinek, měď a železná ruda. Sympatický průvodce se nám plně věnoval. Odpoledne již naše cesta směřovala na Slovensko. V podvečer jsme se sešli s kamarády v Banské Štiavnici. Druhý den jsme se rozdělili. Jedni absolvovali prohlídku zlatého dolu v Hodruši a druzí návštěvu hornického muzea v Banské Štiavnici za účelem

získání studijních a archivních materiálů. Můžeme konstatovat, že náš výlet

byl sice krátký s mnoha najetými kilometry, ale byl úspěšný a navázali jsme zajímavé kontakty.

Zdař Bůh!

Karel Neuberger, MBA
Hornicko-historický spolek Stříbro

DIAMO

Podnikový občasník s. p. DIAMO
Stráž pod Ralskem. Vydává vedení s. p.
Vychází zpravidla jednou v měsíci.

Adresa redakce: DIAMO, státní podnik,
Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem
Redakce: Ing. Gabriela Úradníková
e-mail: uradnikova@diamo.cz
tel.: 487 892 007

Propagace a komunikace:
e-mail: press@diamo.cz

Sazba: PANTYPE, s. r. o., Liberec
Tisk: GEOPRINT Liberec
Pro vnitřní potřebu s. p. DIAMO
Texty: redakce DIAMO,
není-li uvedeno jinak